

ALDAS

Registered at G.P.O. Melbourne for transmission by post as a periodical Price 1/6

VI METAI

MELBOURNE, 1961 m. gegužės 9 d. Nr. 18 d. (263)

ABEJOJA PASIRINKIMU

Kada JAV vyriausybės asmenys ginčijasi, kas kaltas dėl Kubos nepasisekimo, katalikų laikraščiai The Tablet ir Our Sunday isškėlė klausimą, ar iš viso padarytas teisingas pasirinkimas. Tie laikraščiai nurodo, kad savo laiku JAV departamentas rėmė Castro kaip Kubos išvaduotoją. Dabar jau norima Castro nuversti. Pasirinktas jo įpėdinis M. Cardona, kurį dabar remia JAV departamentas ir CIA. Tačiau Cardona jau buvo Castro šalininkas ir jis kartu kovojo prieš Batistą. Cardonai tenka atsakomybė už dabartinių Castro diktatūrinių įstatymų parengimą, neįskiriant ir

šaudymų po revoliucijos. Sie katalikų laikraščiai nurodo kad Cardona su Castro persiskyrė ne dėl nusistatymo komunizmo atžvilgiu. Taip pat apie Cardoną yra susispietę tokie asmenys kaip Varona ir Ray, kurie yra kairieji. Cardonos revoliuciniame štabe kaip tik pagrindinę rolę lošia kairieji. Taigi, jeigu Castro būtų nuverstas ir jo vietoje atsistatytų minėtieji asmenys, padėtis vargu pasikeistų — abejoja Our Sunday laikraštis. Dar keisčiausia, kad revoliuciniame komitete kontrolę kairiesiems paimti padėjo JAV vyriausybės žmonės — nurodo laikraštis.

Baltieji Rūmai, kuriuose spauda vis dar ieško, kas kaltas dėl invazijos nepasisekimo į Kubą ir ką reikėtų apkalinti.

Kas Kaltas - Neranda

Nepasisekus invazijai į Kubą, JAV spaudoje vis dar nenustojama ieškoti, kas kaltas dėl nepasisekimo Kubos reikale. Kennedy pasiskubino visą nepasisekimo atsakomybę pasiimti ant savęs. Tačiau niekas tuo nenori tikėti ir ieško vadinamų 'atpirkimo ožių'. NYT labiausia kaltina Central Intelligence Agency, kuriai vadovauja A. W. Dulles (mirusio Dulles brolis). Pagal laikraštį šita organizacija emėsi iniciatyvos Kubos reikale ir viską blogai pramatė ir apskaičiavo. NYHT nurodė, kad Kubos invazijos planą Kennedy perėmė iš buvusio prezidento. Tame plane buvo numatyta, kad invaziją į Kubą turėjo remti JAV lėktuvai. Prie Kennedy nuomonės dėl to plano pasidalino: CIA ir generalinis štabas buvo nuomonės, kad invaziją reikia vykdyti, o tuo tarpu valstybės departamentas buvo tam priešingas. Kennedy pasirinko kompromiso kelią: invazijos planą vykdyti, tačiau JAV karo pajėgos invazijoje nedalyvauja. Taip ir buvo padaryta.

Tačiau kitas amerikiečių laikraštis Newsweek informuoja, kad prezidentas pasikvietė Rusk ir jam priminė, kad jis nebuvo padaręs pareikimo prieš invazijos planą tada, kai tam buvo laikas. Tuo pat metu teisingumo sekretorius R. Kennedy, durdamas pirštą į valstybės sekretoriaus padėjėjo Bowes krūtinę sakė: aš suprantu, kad jūs kalbate pasisakę prieš šią operaciją (Kubos invaziją). Tad leiskite man priminti, kad jūs to nepadarėte. Jūs buvote už.

Journal American rašo, kad po Kubos nepasisekimo, prezidentas linksta į veiksmo žmones ir ateityje numatęs remtis tais bendradarbiais, kurie pasižymi darbais, o ne iškilmingais žodžiais. Šitokiais žmonėmis prezidentas laiko R. Kennedy ir Johnsoną.

Kokių žygių imsis prezidentas šiuo metu neaišku. Tuo tarpu jis paskyrė atsargos gen. Taylor, jog jis per pora mėnesių ištirtų pusiau karinių organizacijų ir žvalgybos veikimą.

Juokinga, Bet Taip Yra

Paskutiniu laiku atsakomybė už nepasisekimus Kuboje verčiama Central Intelligence Agency direktoriui Allen Dalles, kuris nu matoma, kad pasitrauks iš pareigų dėl senatvės, nes jau yra 68 metų amžiaus. Jo vietoje būsiąs pavaduotojas R. Bissell, kurio žinioje kaip tik buvo Kubos reikalai. Amerikiečių spauda rašo, kad ši žinia iš pagrindų būsiąti reorganizuota. Tas bus padaryta po gen. Taylor tyrimų ir apklausinėjimų. Masei skirta amerikiečių spauda reikalauja aiškos antikomunistinės linijos. Ešą dabartiniai nepasisekimai kelia nepasitikėjimą vyriausybei ir joje esančiais asmenimis. Intelektualių vykdoma ir siūloma politika esanti

nusigynusi ir netinkama. Abejojama dėl kai kurių vyriausybės narių patriotiškumo. Vyriausio teismo pirmininkas apkaltino amerikiečius profesorius. Viena amerikiečių organizacija suorganizavo kursų antikomunistinei veiklai nagrinėti. Į kursus įsirašė per dvi dienas 1100 klausytojų nežiūrint to, kad už kiekvieną paskaitą klausytojas turėjo sumokėti po du dolerius. Ešą daugelis klausytojų pirmą kartą išgirdo tiesą apie komunizmą. Ne vienas klausytojas buvęs tiek sujaudintas, kad nežinojo, ką iš viso besakyti. Šis atsitikimas rodo, kiek JAV yra žmonių, kurie neturi reikiamo supratimo apie komunistinio pavojų.

PATAIKYK, JEI GUDRUS

Prie Leipzigo, komunistinėje Vokietijos zonoje, buvo suimti trys valstybinio fabriko darbininkai. Vienas už tai, kad į darbą pavėlavo kelias minutes: jis apkaltintas sabotazu. Antras už tai, kad atėjo penkiom minutėm anksčiau: jį apkaltino šnipinėjimu fabriko paslapčių. Trečias dėl to, kad buvo punktuolus. Pas jį rastas vakarų Vokietijoje gamintas laikrodis. Jis apkaltintas kontrabanda.

Mirė E. J. Harrisonas
Londono bal. 23 d. po sunkios ligos mirė Ernest John Harrisonas, buvęs Anglijos vicekonsulas Vilniuje ir Kaune pirmaisiais nepriklausomybės metais. Iš profesijos žurnalistas, Harrisonas ir

paskiau pasitaravo Lietuvai savo raštais: buvo Eltos korespondentas 1921-40 prie Lietuvos pasiuntinybės, parašė Lithuania Past and Present 1922, Lithuania 1928, Lithuania's Fight for Freedom. Paskutiniu metu gyveno su žmona labai skurdžiai. Mirė sulaukęs 88 metų.

Prieš Mus Konspiracija

Praėjusią savaitę spaudos konferencijoje prezidentas Kennedy pakartotinai priminė didelę grėsmę, kurios pavėsyje šiandien randasi pasaulis. Prezidentas įsakmiai nurodė:

— Aš galiu pasakyti, kad joks karas nesudarė tokios grėsmės mūsų saugumui ir niekad grėsmė nebuvo tokia aiški ir tokia betarpiška, kaip kad yra šiandien.

— Nereikia laukti karo paskelbimo. Prieš mus visame pasaulyje monolitiška, beatodairiška konspiracija, kuri savo ekspansijos sferas imasi plėsti infiltracijos būdu vietoje invazijos; perversmais vietoje rinkimų; grąši-

nimais vietoje pasirinkimo; partizanų veikla naktimis vietoje armijos veiklos diena. Savo pareigumus jie paslepia; savo nepasisekimus užglosto; savo nesutariams nutyli. Jokios išlaidos jiems nekelia klausimo; jokios paslaptys neskelbiamos. Jie veda šaltą karą su karo meto drausmingumu ir atkaklumu.

— Kiekvienas laikraštis dabar dėl savo pranešimo kelia klausimą: ar tai yra naujiena. Vissa, ko aš norėčiau iš spaudos, tai, kad jūs pridėtumėte dar vieną klausimą: ar tai yra valstybės saugumo interesai — kalbėjo prezidentas Kennedy.

Provoslavų Kovos Prieš Komunistus

Apie provoslavų ortodoksų bažnyčios padėti Sovietų Rusijoje iki šiol nedaug žinome. Šiek tiek žinių suteikė šiais metais tremtinių katalikų suvažiavime, įvykusiame Fuldoje, Vakarų Vokietijoje, skaitęs paskaitą rusas teologas Cyrilas Fotiev.

Savo pranešime Fotiev pasakė, kad šiuo metu Sovietų Sąjungoje, nežiūrint kėlšadesimties metų ateistinės propagandos ir atvirų persekiojimų, yra apie 30 - 40 milijonų praktikuojančių provoslavų tikinčiųjų. Iš 80.000 cerkvių, veikusių prie caro, šiuo metu yra naudojamos 20.000. Švenčių metu yra toks didelis tikinčiųjų skaičius, kad daugelyje vietų pamaldas tenka laikyti atvirame ore. Iš šešių kunigų seminarijų, iki šiol dar veikiančių, kas metai išleidžiama dar nuo 200 iki 500 šventikų. Jaunimas labai verta- tinais seminarijoms, bet archiepai negali visų norinčių priimti į seminarias dėl valdžios nustatyto riboto skaičiaus.

Iki šiol komunistai puldavo daugiausia katalikus. Provoslavų tiesiog neužkabinėdavo. Nuo pat

Dr. P. Bačys

revoliucijos pradžios provoslavų hierarchija padarė kuo didžiausias nuolaidas sovietų valdžiai ir daugelyje atvejų talkininkavo diskredituoti vakariečių politiką. Paskutiniuoju metu, sovietams suaktyvinus ateistinę veiklą, Maskvos patriarchas Aleksejus pasiūlyto priverstas griežčiau pasipriešinti komunistams, kad išlaikytų pačius esminius tikėjimo principus. Šių metų "Taikos konferencijoje", įvykusioje Maskvoje, patriarchas Aleksejus pasakė ilgą kalbą, kurioje, vietoje, kaip seniau, smerktų vakariečių imperIALIZMĄ, jis kalbėjo apie provoslavų bažnyčios nuopelnus rusų tautai. Jis sakė: milijonai provoslavų padarė didelį įnašą į Rusijos valstybės gyvenimą dar tuo metu,

kada Rusijos valstybė tik pradėjo formuotis. Jie kovojo už teisę, smerkė vergiją ir dukštus nuosimčių lupikavimus. Jie pažadino tautoje atsakingumo ir pareigos jausmus. Labai dažnai provoslavų tikyba užpildė valstybinės įstamdavytės spragas. Provoslavija sukūrė meno paminklus, kuriais ir šiandieniniai žmonės didžiuojasi. Sunkiais tautai laikais šventikai drąsiai žmones kovoti už laisvę. Taip buvo kovoję prieš Napoleoną, taip buvo ir paskutiniojo karo metu. Šimtmečių bėgyje provoslavų bažnyčia daug padarė brandindama tautą į valstybinį sąmoningumą ir tautinį susipratimą.

Komunistai nelaukė tokios 83 metų amžiaus patriarcho kalbos. Jie šią patriarcho kalbą išsiaiškino kaip kovos paskelbimą ateistiniams sovietų judėjimui. Po šios Aleksejaus prakalbos Taikos konferencijos pirmininkas G. G. Karpov buvo nušalintas, kad jis praleido ar bent nesutrugdė šios patriarcho kalbos viešame taikos konferencijos posėdyje. Ne po ilgo, senelis patriarchas buvo užpultas vieno jaunuolio Maskvos katedroje pamaldų metu ir veiksmis įžeistas. Žmonės užpuolė išmetė, bet policija jam nieko nedarė. Tai reiškia, kad jaunuolio veiksmas buvo patvirtintas iš aukščiausių. Panašus, tik daug didesnio masto įvykis buvo suorganizuotas Kijevo katedroje. Apie 100 komjaunuolių išbrovė į katedrą pamaldų metu ir pradėjo triukšmauti ir dainuoti antireligines dainas, kol žmonės juos išmetė. Policija į tai visai šaltai pasižiūrėjo nieko nedarydama. Atrodo, kad dabar atėjo eilė ir provoslavams. Ateistinis komunizmas, negalėdamas "itikinimo" keliu nugalėti tikėjimo, griebiasi provokacijos ir smurto bet kokio tikėjimo sunaikinimui.

AUSTRALIJOS PADANGEJE

— Mr. Wentworth (Lib.NSW) parlamente pareikalavo, kad būtų ištirta komunistų susigrupavimai Melbourne universitete.

— Mr. R. Joshua (DLP) pareiškė, kad Australijai gresia ekonominė krizė, kada bus baigta paskola iš tarptautinio banko.

MOTINOS BALSAS

Prancūzų revoliucijos teroro laikais į kalėjimą buvo uždaryta 72 metų senutė Briand su savo dukterimi. Senutė motiną slėgė vienas rūpestis: jos sūnus buvo nuėjęs klystkeliais. Mirdama kalėjime senutė motina prašė dukters, kad ji praneštų savo broliui, jog paskutinė mirštančios motinos malda buvo, kad sūnus grįžtų atgal prie tikėjimo ir tėvų tradicijų. Tam tikslui ji skiria visą savo gyvenimą kaip perprašymo auką. Motinai mirus, duktė buvo nuguljotinuota. Bet ji dar spėjo parašyti broliui slapta laišką ir perduoti motinos valią. Tas ji labai supurtė. Jis pradėjo atsiminti savo jaunystės atsiminimus ir jis galiausia atsivertė; tapo tikintis vyras ir vienas garsiausių pasaulinio mąsto rašytojų, parašęs tarp kitų, garsų veikalą: "Krikščionybės genijus".

TAGIŠKA PADĖTIS

Lietuvoje bolševikai į vienintelę veikiančią kunigų seminariją leidžia priimti tik 60 klierikų. Šiemet papildomai buvo priimami nauji auklėtiniai. Prašymų buvo gana daug. Tačiau bolševikai teleido priimti tik 7

naujus auklėtinius. Tokiu būdu šiemet bolševikai neleido seminarijai pasinaudoti nei jų nustatytu 60 klierikų skaičiumi. Šiemet seminarijoje mokosi tik 46 klierikai. Tremtyje mes neturime pašaukimų į kunigus. Lietuvoje, nežiūrint žiauriausio bolševikų persekiojimo, pasišventėlių ir pašaukimų į kunigus yra nemažai, bet bolševikai neleidžia priimti į seminariją. Šiemetinis bolševikų nustatytas 46 klierikų skaičius visai Lietuvai yra tik lašas vandenyne, turint mintyje, kad daugybė kunigų išžudyta, o juk ir daug senelių jau negali eiti pareigas arba jiems bolševikai neleidžia.

KAIP IR KIEK

Savo prakalboje kompartijos centro komitete N. Chruščiovas paskelbė "negailėtingą kovą" samagono darymui Sovietų Sąjungoje. Chruščiovas pasakė: "Kovojama prieš samagoną nevykusiai, negabiai, o reikia griežtai kovoti prieš tą biauurį reiškinį". Savo prakalba Chruščiovas paliustravo iš kaimo gautais laiškais. Vieno laiško autorius rašo: "Kai Amerika rimtai ginkluojasi, pas mus daugelis varo samagoną ir tiekia jį vyrams, dėl to daug vyrų neateina į darbą, nes samagono gėrėjai neina dirbti, o girti slankioja gatvėmis." Perskaitęs šį laišką Chruščiovas nuo savęs pridūrė: "Tie žmonės gyvena kaip kapitalistai".

ZIAURI ŽMOGŽUDYSTĖ LIETUVOJE

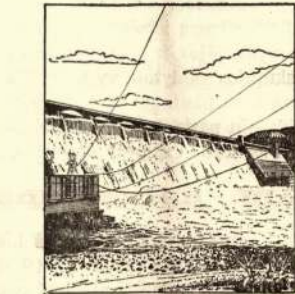
Imbrado klebonas rastas bažnyčioje nužudytas. Jo rankų gyslos buvo supiaustytos, išvilktas iš sutanos. Klebonas rastas bažnyčioje vėlai vakare.

Dalyvavo konferencijoje

Pavertųjų Tautų Seimo pirm. V. Sidzikauskas nuo balandžio 27 ligi gegužės 8 d. dalyvavo Filipinuose vykusioje Azijos tautų anti komunistinės lygos konferencijoje ir pasitarimuose.

Viena žymiausia Australijos dainininkė (soprano) P. Howard yra kilusi iš Melbourne.

Vaideliai iš kairės: Didžiausia JAV Grand Coulee užtvanka ant Columbia upės turinti 4173 pėdas ilgio; Pirmasis Galilėjaus teleskopas; Šis roplis gyvena 150 metų, o muselė tik 20 minučių

Geriau Kalėjimas Nei Valst. Mokykla

Mr. Smith ir jo žmona, abu mokytojai, gyv. St. Helene Anglijoje, dėl lėšų stokos turėjo savo dukterį Jennifer 14 metų atimti iš seselių mokyklos. Pagal Anglijos įstatymus Jennifer turi lankyti mokyklą dar 4 metus. Neturėdamas pinigų leisti į katalikų mokyklą, Mr. Smith yra verčiamas savo dukrą leisti į valstybinę mokyklą. Už nepildymą šio reikalavimo tėvas gali būti baudžiamas 3 mėnesius kalėjimo. Mr. Smith yra pasiryžęs eiti 3 mėnesiams į kalėjimą, bet savo dukrą išsaugoti nuo valdžios mokyklos.

Tankistai su žmogiskomis

Prie Naujojo Ulmo, V. Vokietijoje, stovintis 41 Amerikos tan-

kistų batalijonas pastebėjo, kad šv. Kryžiaus seselės vienuolės, kurios aptarnauja Gerojo Ganytojo prieglaudoje sergancius vaikus, neturėdamos transporto priemonių, nešė nešą per šaltį ir lietu pas gydytoją. Tankistai tuojau suorganizavo rinkliavą ir seselėms nupirko naujuteles automobili, užmokėdami visiems metams mokesčius ir draudimą. Be to, tie patys tankistai, patys be atlyginimo, moko seses naujuoju automobiliu važinėti.

Olandijos pavyzdys

Olandijos vyriausybė kultūringai ir teisingai skirsto iš viešųjų mokesčių surinktus auklėjimo reikalus pinigus. Privatinės ir viešosios mokyklos gauna vieno-

dą paramą pagal Olandijos konstitucijos nuostatus. Todėl 4.2 milijono Olandijos katalikų iš 11 milijono viso gyventojų skaičiaus išlaiko 6.500 mokyklų: 2000 vaikų darželių, 3700 pradžios mokyklų, 410 vidurinių mokyklų - gimnazijų, 460 įvairių amatų mokyklų 55-se mažose seminarijose ir 59-se didžioje seminarijoje kunigystės pašaukimui ruošiasi 2.253 jaunuoliai. (K.N.A.)

Australijos maitų ministras

— Australijos maitų ministras senatorius Henty pareiškė, kad valdžia tirs siuntinių persiuntimo agentūrų veiklą. Ministeris pažymėjo, jog viena agentūra Pertho, o kita Sunshine ima 100 ir 75 proc. nuo siuntinių vertės.

TĖVIŠKĖS AIDAI

SAVAITRASTIS

18 Henry St., Kensington, Vic. Telef: FF 2355
LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA
Redaktorius Bronius ZUMERIS 37 Roxburgh Street, Ascot Vale, Vic
Korespondencijas ir straipsnius siųsti redaktoriaus adresu
Laikraštį tvarko Redakcinė Komisija
Prenumeratos kaina metams £ 3 kituose kraštuose 7 dol. Atskiras numeris 1/6. Skelbimai už skilties colį 8/-. Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuostata. Prenumeratą siųsti šiuo adresu: "Tėviškes Aidas" 18 Henry Street, Kensington, Victoria.

Paprastė Leidimo ir Suėmė

Kaip jau buvo rašyta, bolševikai areštavo Klaipėdos kleboną kun. L. Povilonį ir jo vikarą. Papildomai prie to pranešama, kad klebonas nesulaukdamas leidimo pašventinti naujai pastatytą Klaipėdoje bažnyčią, nuvyko tuo reikalu į Maskvą. Čia klebonas kulto komisarijate buvo apkaltintas, kad pasisavinęs surinktus pinigų ir pasistatęs kleboniją. Kur areštuotas klebonas ir jo vikaras yra laikomas, šiuo metu nežinoma. Tuo tarpu pastatytoji Klaipėdoje bažnyčia ir toliau stovi be pamaldų. Atrodo, kad bolševikai laukė tik bažnyčios pastatymo, o apie leidimą ją pašventinti visai negalvojo.

Laiške iš Lietuvos rašo:

"Tu prieš 30 m. lankeisi Lietuvoje ir matei mano gyvenimą, matei kaip lašinių paltys kabėjo. Dešrų buvo prirangyta daugiau, nei pas Jankelį kringelių. Šiandien tų svieto mandrybių jau nebėra. Žinau, tu klausai, kas atsitiko? Tačiau ar tu atsimeni dainelę: "Pragėriau žirgelį ir kamaneles". Taip ir aš: pragėriau žirgelį, pragėriau žirgelį, dabar esu ordinarčikas. Gyvenu pono triobelėje. Prie jos ponas davė sklypelį žemės. Dieną dirbu ponui, o naktimis su kastuvu ariu sklypelį. Metams praslinkus, gau nu maišelį kitą grūdų ir pinigais pora kapeikų. Gyvenu gerai..."

Politrukai Kelia Galvas

Kurį laiką raudonoje armijoje politrukai buvo nustoję savo svorio, ypač kai armijos vadovybėje buvo dar maršalas Zukovas ir kiti pereiname kare pasižymėję karo vadai. Bet pamažu partija atgavo savo pozicijas raud. armijoje ir dabar politrukai bei "partiniai komitetai" yra jau bemaž visuose armijos daliniuose, kaip pastebi užsienio stebėtojai. Komunistų partijos interesus aiškūs: Kontro-

liuoti kariuomenę ir tuo išvengti nemalonių staigmenų, jei atsirastų kokių nors "pučistų" prieš Kremlį. — Visai neseniai išleistas naujas sovietų karinis statusas. Jame irgi pabrėžiama padidėjusi partijos įtaka į karinius. — Dū dingas naujojo statuso nuostatos, kad niekas — net gyvybės netekimo pavojus — negali sovietinį kari priversti pasiduoti. Tik sunkiai sužeisti gali pasiduoti.

KŪJO PAVĖSYJE

Lietuvoje einantis žurnalas "Šluota" Nr. 5 rašo:

"Gal iš tiesų būtų buvę gerai, jei vartotojas būtų galėjęs Raseinių produkciją užsivilioti. Deja, paėmė koks nors, sakysim, vaikėzas pirmąjį šio fabriko kostiumėlį ir ėmė rengtis. Rengėsi, rengėsi — nė iš vietos. Nelenda galva. Štai per tokius šelmus, kurie savo galvų niekaip ir bliūžę įtarpinti negali, teko Raseinių fabrikui atsiimti atgal savo broką 553 kostiumėlius... Vėl atsiraitė jie rankovės, vėl delnus pasispaudė ir ėmė siūti, net per skubėjimą nespėjo pažūrėti, ką jie siuva, kaip siuva ir kiek siuva. Vieną dieną suskaičiavo viršininkas visas palaidines ir sukomondavo: "Stop! Ar palaiduote? 4470 palaidinių. Kraut į krūvą ir marš į bazę". Bazę pasižiūrėjo, pamatė, kad brokas, vėl surišo ir nusiuntė fabrikui atgal pataisyti. Fabrikas krauti paklojo pakus su palaidinėmis, palaikė atitinkamą laiko tarpą, o paskui neišpakavo, vėl nusiuntė atgal į bazę. Ba-

žė, žinoma, apgavystė pajutė, vėl surišo palaidines ir nusiuntė fabrikui atgal..."

Toliau tas pats laikraštis...

"Dėdė nuėjo į parduotuvę ir nusipirko "Darbingumo" gamybos vyriškus marškinus. Apsivilko ir žiūrėjo į veidrodį — dešiniąsias šonas už kairių ilgesnis, rankovės perkreipta, antra saga nei į antrą kilputę, nė į trečią netinka. Tetulė sukrupstė apvalią pinigų sumelę ir nusipirko "Lelijos" pasiūtą aukščiausios rūšies žieminių palat. Apsivilko, užsėgiojo ir net aiktelėjo — viršutinis skvernas lipa ant apatinio ir riečiasi į šoną, rankovės trumpos ant šonų raukšlės.

Prie šono palto kabo etiketė, kurioje parašyta:

"Gerbiamas pirkėjų! Nusipirkę mūsų fabriko gaminių, gerai patikrinkite juos kokybė, nes mes dirbame be techninės kontrolės. Suradęs defektą, grąžinkite gaminių į fabriką pataisymui arba pakeitimui kitu gaminiu".

Buvau Jonu, paskui Ivanu, o dabar...

Jau kelinti metai bolševikai varo smarkią propagandą prieš išvykimą iš Lietuvos. Ypačiai jiems skaudus Klaipėdos krašto gyvenimo išvykimas į Vakarų Vokietiją nes tokių išvykstančių atsiranda daug. Pagal Maskvos - Bonnos sutartį jie turi teisę išvykti

Maskvos mastu — tai smulkmena. Jeigu jie apgyvendino rusais visą Karaliaučiaus sritį, tai keletas tūkstančių žmonių iš Klaipėdos krašto jiems tik smulkmena. Be to, sudarydami sutartį, sovietai pasitikejo propagandą iš Vilniaus, kad ji įtikins "tarybinio rojau" pranašumu ir išvažiavimą bus mažai. Bet bolševikai apsiriko. Išvažiuoti, kad ir kaip betrukdama, nori beveik visi. Išvažiuoti pareikšimus duoda paprastai kolūkiečiai, darbininkai, medaliuotos melžėjos, ordenuoti traktorininkai, kolchozų "brigadyriai", sovchozų skyrių valdytojai.

Sniečkui gal ne tiek nuostolis, kiek nepatogu. Taip "pas visko yra", o visi stengiasi iš tos "gerovės" ištrūkti. Tuoju būdu paskelbta, kad esą yra specialūs agentai, kurie klaidina žmones. Kad žmonės išvažiavimui klysta, esą apie tai rodo jų atsiųsti "Tiesai" ir kitiems laikraščiams laišukai. Tiesa, tų laiškų dauguma skamba taip "korektiškai", kad net ir išsireiškimai artimi Zimano ar Laurinčiuko mintims.

Nepamirštama nuolat paverkšlenti prikišant tautinį patriotizmą. Bedūšiai, girdi, tėvynės išsižadada. Tie, kurie išvyksta į Kazakstaną ar Altajų, tai jie šitaip daro "partijai pašaukus, širdžiai paliepus", o Vakaruosna išvyksta "išdaviškai". Nelogiška, bet už tai abiem atvejais "patriotiška". O kurie jau išvažiavę į Vakarus, tai esą galisi, kai kas net grįžta. Vajė kaip ten, Vakaruose, mažai žmonių uždirba? O kiek daug bedarbių, o kokios mažos bedarbių pašalpos! Ir kaip viskas brangu! O svarbiausia — "diskriminacija". Vokiečiai esą tokių nelaisko sau lygiais, tyčijasi, stato prie sunkiausių darbų, apgaudinėja...

Šių metų vasario mėn. "Svyturyr" Nr. 3 išspausdino pasakojimą "Pabėgimas iš tamsos". Į "laisvę" iš "tamsos" pabėgęs išemigravęs tūlas Evaldas Brinkmanas. Būdingiausia yra tai, kad Brinkmanas baigęs vidurinę mokyklą, tačiau savo nuomonės pats neužrašė. Po pasakojimo taip ir parašyta: "E. Brinkmano pasakojimą užrašė A. Prokopavičius". Antras dalykas: Brinkmanas, išvykdamas į Vokietiją, dirbo tekintu, o "parbėgęs" — mechaniku dirbtuvių viršininku (paslaugą už paslaugą). Toliau, labai jau verksmingu tonu, bet visdėlto dalis teisybės: labai mažai bedarbių pašalpa jam Vokietijoje skyrė... O kaip gi dabar yra pavergtoje Lietuvoje? Jeigu dirbi sezoniškai darbininku durpyne, plytinėj ar statybose, tai penkis, šešis mėnesius padirbęs, visą žiemą turi "atostogų" (tik neapmokamų!). Atleido iš įmonės dėl darbo stokos ar kita ko, — skubėk ieškoti darbo, nes ne tik kad niekas bedarbių pašalpos nemokės, bet

dabar Lietuvoje vadinami išsišokę pilvukai), kostiumą siūdavo pas siuvėją. Ir staiga sunudo, sužinojęs turįs teisę išvažiuoti, pabandyti laimę. Gabumų gi turįs! O gal čia dar geriau seksis? Ir galite išvažiuoti kaip ištiso veidas mano kaimynai, kai vokiečiai nepatikėjo "lagerleiterio" gabumais, tuo labiau, kad jis beveik visai nemoka vokiečių kalbos. Aprašyti, žinoma, nepajėgsiu, bet išvažiavimą galima ir tai, kas darėsi jo širdyje, kai jis pirmą dieną parėjo iš darbo nusidavęs krumplius, bekradamas ir sunkvežimį kažkokius įrengimus. Per mėnesį laiko neliko "autoriteto", bet už tai sukietėjo delnai. Neteko girdėti, ar jis mėgino imtis žygį grįžti atgal, ar ne, bet jo straipsnis "Tiesoje" galėjo pasirodyti. Kitas, sakyčiau, nevykęs tautietis, matyti jau anksčiau mėgdavęs besaikį stiklę, "nusi-linsmino" ir čia. Kaip visada tokiems atvejais, kalti visi, tik ne jis. Perėjo bent keliolika darbaviečių išsivaistė iš valdžios gautas pašalpas ir nutarė, kad Lietuvoje kur kas geriau gyventi. Kad kas jau anksčiau buvo parašęs į Lietuvą, kad norėtų grįžti. Gavo laišką su reikalavimu smulkiai aprašyti, dėl ko nori grįžti. Čia jis kreipėsi

Amerikietis Vilniuje

JAV laikraščio NYT koresp. S. Topping lankėsi Vilniuje ir savo įspūdžius paskelbė minėtam laikraštyje

Topping rašo, kad Vilnius dabar pasidavęs tarptautiniu miestu, nes kavinėse prie staliukų gir dėti kalbant lietuviškai, rusiškai, lenkiškai ir žydiškai. Vienas profesorius korespondentui aiškino, kad Vilnius yra mažumų miestas, o bendrinė kalba rusų. Žydų dabar Vilniuje esą 16,500. Jie turi vieną sinagogą. Per žydų šventę korespondentas matęs sinagogoje 250 vidutinio amžiaus vyrų.

VOKIETIJOJE

Vokietijos sovietinės zonos komunistinis režimas buvusių nacių įrengtą kacetą Sachsenhausen perėmė savo reikalams. Nuo 1945 metų iki dabar čia yra žuvę apie 22.000 politinių kalinių: nuo šiltinės ir kitų epideminių ligų, bet visų daugiausia nuo išbadėjimo. Nuo 1945 metų per tą komunistinį kacetą praėjo bent 50.000 žmonių. Iš jų 8000 buvo deportuoti į Sovietų Sąjungą. Tik 40% deportuotųjų išliko gyvi.

Ir vėl atbėgo

Savaitėje tarp balandžio 16 ir 22 d.d. iš Berlyno sovietinio sektoriaus ir iš Vokietijos sovietinės zonos į Vakarų Berlyną ar į Vakarų Vokietiją atbėgo daugiau negu 5.000 asmenų. Iš jų nemažai buvo jauno amžiaus vyrų. — Neseniai į Vakarų Berlyną atbėgo vienas sovietinės zonos liaudies policijos karininkas. Jį bėgant suėmė, bet jam visvien pavyko pabėgti.

Paskirtas valdytojas

Bolševikams ištrėmus Panevėžio vyskupijos ir Vilniaus arkivyskupijos valdytoją vysk. J. Steponavičių, naujuoju tų vyskupijų valdytoju paskirtas kapituliarinis vikaras kun. Česlovas Krivaitis.

mane, nes pats beraštis.

Aišku savaime, kad tie jo atsakymai būtų sudėti į ilgiausią verksmingą "laišką iš Vakarų Vokietijos" ir patalpinti spaudoje. Prisipažinsiu, parašiau trumpai ir bešališkai, tačiau manau, šituo atveju "Tiesa" argumentais nepasinaudojo... Kaip sutinkami ir įkurdinami Vakaruose atvykę iš Sovietų Sąjungos piliečiai — čia turbūt visiems žinoma ir aišku. Apie tai nėra ko rašyti. Kiekvienam greitai parūpinama darba, nors geresnio būto kartais reikia ir ilgai palaukti. Galima dar pridurti, kad tai daroma ne propagandos tikslu. Čia darbo užmokestis geras, bedarbiams mokamos pašalpos. Religinės organizacijos naujai atvykusius taip pat padeda.

O kaip įsikuria grįžę į Lietuvą iš Argentinos, Urugvajaus ar Brazilijos? Nors tokių organizacijų, kurios rūpintųsi darbu ar pašalpa nedarbo atveju nėra, bet, reikia pripažinti, propagandos sumetimais valdžia naujai atvykusius nekiaša į kolchozus. Dedamos visos pastangos juos įkurdinti mieste. Partijos komitetai Kaune ar Vilniuje išako kurio nors fabriko direktoriui priimti į darbą, šiaip, taip suranda valdiškame name vieną kambarį su bendra virtuve ir tik po to jau palieka savarankiškai kurtis. Gal kai kam atrodytų, kad vieną kambarį ir darbą surasti, tai dar mažai? Oi, daug! Gauti butą valdiškame name pereinantis metais buvo galima tik juodu keliu už 5.000 rublių.

Ir pasakysiu, kad miesčionys "amerikonams" pavydų už taip pigų gyvenamo ploto išgavimą. Bet tas pavydas pereina į užuojautą po to, kai "amerikonai" gauna pirmą algą ir su ašarom akyse mintimis suskaičiuoja išlaidas, palygindami jas su saujoj suspaustu uždarbiu. Girdėjau, turbūt, anekdotą, bet idomų. Fabriko "amerikonas", paklaustas vardo, atžė: "Durnius". — "Kaip tai Durnius?" — "Ogi paprastai: krikštytas esu Jonu, pase rusai Ivanu vadino; nuvažiavau į Ameriką — Džonu, o kai vėl grįžau į Lietuvą, tai su kuo besikalbu, visi sako — "durnius"..."

Išvažiavę iš Klaipėdos krašto šimtais, iš "tamsos" tegrįžta vienas kitas, o sugrįžę "amerikonai" kiek teko kalbėtis, pėsti bėgtų atgal ir "tamsa". Deja, sovietiniuose įstatymuose tai nenumatyta. Kazys Jurgaitis. — (ELI)

Viską nuvalė, o nosinę paliko

Londonė buvo sumintas vagis W. Quinn. Jis gerokai apkraustęs vieną brangenybų krautuvę, atidžiai nuvalė su nosine nuo visur pirštų nuospaudas, bet užsimiršo paimti savo nosinę. Pagal ją išlaužėlis ir buvo susektas.

"Tiesai" gaila

Vilniaus "Tiesa" verkšlėna, kad Argentinos vyriausybė, tvarkydama visuomenės kurstytojus ir priešvalstybinius gaivalus, uždarė ir liet. komunistų laikraštį "Tėvynė". Taip pat esąs varžomas ir tenyškųjų komunistų klubas.

ŠYPSENOS

Puikiai žino istoriją

Mokytojas klausia mokinį, kur pirmą kartą pralaimėjo Cezaris? — 42 antrame puslapyje — atsa-kė mokinys.

Moterys žaidžia futbolą

Bristolio mieste, Anglijoje, susidarė dvi moterų komandos ir nutarė sužaisti futbolo rungtynes. Teisėjų pasikvietė vyrą, nes jis šiuo atveju turėjęs būti bešališkas. Žaidynės truko tik vieną kėlinį. Antrame kėlinyje moterys susiginčijo dėl teisėjo ir abi komandos tą vyrą teisėją tiek prilupo, kad tas buvo nuvežtas į ligoninę gerokai apdaužytas.

Nuo vandens rūdyje

— Kaip tau ne gėda. Ir vėl girtas — bara žmona vyrą.
— Bet ką gi, brangioli, daryti, kad taip baisiai troškina?
— Gerk vandenį.
— Negaliu. Gydytojas man sakė, kad esu geležinės sveikatos. O juk geležis nuo vandens rūdyja. Negaliu gerti vandens.

Man taip smulkiai nereikia

— Dovanokite, ponas vachmistre. Pasakykite, kur aš esu — klausia nugręęs pilietis.
— Medžiotojų ir Princo gatvių kampe — atsako policininkas.
— Man taip smulkiai nereikia. Jūs tik man pasakykite, kokiame mieste aš esu.

Lenkijoje

Rinkimai į seimą ir čia buvo vykdomi tik vienu kandidatų sąrašu, bet režimas iš anksto pasi-rūpino, kad naujojo seimo sudėtis bent "dėl akių" būtų įvairi, ne vienalytiniai komunistinė. Jau ir buvusiam seime taip buvo. Naujame seime iš 460 atstovų bus 255 Darbininkų partijos (komunistų) atstovai, 117 Ūkininkų partijos, 39 Demokratų partijos atstovai, o 49 skaitomi nepartijais. Kaip matyti, komunistai sudaro absoliutinę daugumą. Bet ir kitų partijų atstovai daugumoje eina kartu su Gomulka. Atstovai nekomunistai, apie kuriuos prieš rinkimus buvo žinoma, kad jie režimui nepatinka, buvo iš anksto išjungti. Vien tik iš Ūkininkų partijos tokiu būdu iškrito apie 70 buvusių seimo atstovų.

VOKIEČIŲ DIPLOM. OPTIKAS

80 SWANSTON ST., 2nd FLOOR, MELBOURNE, VIC.

TOBULI CARL ZEISS AKINIAI

A MATULAY

Aukštos klasės vyriškų rūbų siuvėjas — specialistas. Vartojama geriausia medžiaga. 64 Spensley St. Clifton Hill, Vic. Telefonas JW 3678

Brangus Lietuviai!

(Tęsinys iš praėjusio numerio)

Gelbėdamiesi nuo viską naikinančios komunizmo lavos antplūdžio, palikome savo brangiąją Tėvynę, palikome bažnyčias išpuostas Dievo garbei, kiemuose ir pakelėse kryžius ir smūtkelius, kurie taip buvo suaugę su lietuviška širdimi ir išsiblaškę po pasaulį. Kaledoskopiškai peržvelgęs praeitį, noriu dabartiai pažvelgti tiesiog į akis. Žiūriu ir nebepažįstu lietuvio. Kas Lietuvoje buvo šventa, laikoma didžiausioje pagarboje, keliolika metų pagyvenus Australijoje, liko paniekos objektu. Dalis jaunuolių jau pamiršta lietuvių kalbą ir lietuviškus papročius, už ką tiek praeityje padėta aukų. Senimas pasinėręs tarpusavio ir partinėse rietenose apako ir nebemato, kur eina ir veda priaugiančią kartą. Susirinkimai kuo ne visuomet virsta asmeninių saskaitų suvedžiojimu ir niekinimu dvasiškųjų ir tikinčiųjų. Netenka susirinkimas savo tikrojo pobūdžio, o virsta minia, pasidavusia psichozui, kur protavimui ir apsvartymui vietos jau nebėra. Ieškoma vien tik priekabių dėl menkiausio reikalo ar formos. Iš garsiausių rėkiančių lietuvių vardan. Žinau tokių, kurie namuose su savo mokyklinio amžiaus vaikais kalba angliškai, o pastarieji jau lietuviškai silpnai bemoka.

Medį, skiepijimo būdu, kaip minėjau, pakeisti labai lengva, bet užauginti perskeltą nuo viršūnės iki šaknų, būtų bergždis mėginimas. Ar ne tas yra daroma su mūsų priaugančia karta, kuri norima atitraukti nuo lietuviškos bažnyčios, kur senas ir jaunas pasijunti esąs arti Vilniaus, jau bolševikų sunaikintų trijų Kryžių. Kur giedamos lietuviškos giesmės, kurių kitose bažnyčiose neišgirsi, o australų bažnyčios visai negiedama. Todėl patys lankytime savo lietuvišką bažnyčią ir paveikime priaugiančią kartą tai daryti, kad jaunimas augtų neperskeltas dvasiniai ir apnuodytas partinėmis bacilomis.

Yra ir tokių, kurie laiko garbinga, kad jaunuolis-e draugauja tik su australų jauni-mu, neva neradami sau lygių tarp lietuvių. Ruošdami pobūvius vaikams, stengiasi iki smulkmenų išpildyti australų papročius, lietuviško nieko neįveda. Manau nėra mūsų tarpe senovės bajorų palikuonių, kurie taip karštai priiminėjo visas svetybių. Būdami Lietuvoje vaikai, sekime jų pavyzdžius ir likime nepalaužiami jokių audrų.

Niekindami savo lietuvių dvasiškumą — kunigus ir savo bažnyčią akiai tarbaujame savo priešui ir komunizmui, o kur nuėjo Lietuvoje lietuviai paniekinę bažnyčią ir dvasiškiją, aišku be jokių komentarų. Atimk iš žmogaus tikėjimą — bus atimta viskas. V. J.

Steigiamojo Seimo Sukaktis

(IS PRISIMINIMŲ)

1919 m. lapkričio 20 d., aršių kovų su bermontininkais ties Radviliškio įkarščio metu, laikinoji Lietuvos vyriausybė paskelbė Steigiamojo Seimo rinkimų įstatymą. Tačiau tuo laiku ir eiliniam piliečiui, o tuo labiau kariui (pav. man tuo laiku buvusiam 2 pėst. pulko kareiviui) ir galvą neatėjo rinkimais kvaršinti sau smegenis. Mat tuo metu bermontininkų kariuomenė buvo užėmusi didelę dalį šiaurės-vakarų Lietuvos su tokiomis mūsų miestais, kaip Mažeikiai, Joniškis, Šiauliai, Radviliškis. Kuršėnai ir geležinkelio ruožą Radviliškis-Tauragė-Pagėgiai.

Mūsų kariuomenės mažesnioji dalis stovėjo prie Dauguvos, kur kovos su rusais buvo lyg apsimusios, o didesnioji dalis buvo sukoncentruota prie Šėduvos-Baisogalos ir ruošėsi puolimui, kad išlaisvintų bermontininkų okupuotą Lietuvos dalį. Taigi, visiems rūpėjo karo veiksmas, o ne rinkimai. Tik po to, kai lapkričio 22-23 dienomis mūsų kariuomenė sudavė mirtiną smūgį bermontininkų kariuomenei, paimdama su labai dideliu karo grobiu Radviliškį ir vėliau gruodžio mėnesio eigoje išstū-

mė bermontininkus iš Lietuvos, galima buvo apie kitką pagalvoti. 1920 m. pradžioje prasidėjo kalbos ir rašymai spaudoje apie rinkimus į St. Seimą. Tačiau ne ilgam. 1920 m. vasario mėn. 20-22 dienomis įvykęs bolševikų inspijuotas, kai kurių kariuomenės dalių sukilimas Kaune, vėl pastatė klausimą ar Lietuvos valstybė gyvens nepriklausomai ar taps Sovietų Sąjungos respublika. Tuo suklimo metu buvau jau nebe 2 pėst. pulko kareiviui, o Karo Mokyklos kariuoni. Sukilimas, mūsų mastu, buvo gana platus, nes dvi dienas laikinoji vyriausybė Kaune galėjo pasitikėti tik Karo Mokykla (apie 120 vyrų) ir šarvuotų auto būriu — 4 dideli šarvuotai, stovėję Karo Mokyklos patalpose. Tarp kitko anuo metu Karo Mokykla buvo tuose rūmuose, kuriuose vėliau buvo vidaus reikal ministerija (kampas Gedimino ir Duonelaičio g-vių, prieš Universiteto bibliotekos rūmus, kurie tada neegzistavo, o buvo tuščia aikštė, naudota kariuoni mokymui).

Kauno igulos didelė dalis buvo sukilusi, o dalis svyravo. Kiek prisimenu buvo pasirengimai atšaukti iš fronto kai kurias patikimas kariuomenės dalis, kad numalšintų sukilimą. Tačiau po kelių dienų Karo Mokykla ir svyravusios dalys numalšino sukilusius be didelio triukšmo ir beveik be aukų. Taigi, reikalai susitvarkė. Gerai, kad tuo laiku frontuose buvo ramu.

Kaip matome, rinkimams į St. Seimą aplinkybės buvo nepalankios. Nors mūsų istorijos vienoje knygoje teko skaityti, kad žmonių plačios masės rinkimais į St. Seimą buvo sudomintos, aš to nepasakysčiau. Neramūs buvo laikai ir materialinis gyvenimas, ypač miestuose, buvo gana skurdus. Išdavoje eiliniam žmogui rinkimai mažai rūpėjo. Nedaug, palyginamai su vėlyvesniais laikais, buvo ir agitacijos, kuri tęsėsi apie mėnesį laiko. Rinkimai įvyko 1920 metų balandžio mėn. 14-15 dienomis (pratesta dar ir 16 d.).

Atstovai į St. Seimą buvo renkami po vieną nuo 15.000 gyventojų. Teisė juos rinkti buvo duota visiems piliečiams, suėjusiems 21, o karies 17 metų amžiaus. Taigi ir aš balsavau, kuopos rikiuotėje nuvestas į rinkimo punktą. Rinkimai buvo praversti tikrai demokratinio principu: visuotiniu, tiesioginiu, lygiu ir slaptu balsavimu, laikantis proporcingumo sistemos. Kandidatų į St. Seimą sąrašus sudarė politinės partijos (o jų atsirado gana daug) ir tautinės mažumos: lenkai, žydai, vokiečiai ir rusai. Į Steigiamąjį Seimą buvo išrinkta 112 atstovų: 59 krikščionių demokratų bloko, 28 valstiečių sąjungos ir socialistų liaudininkų, 12 socialdemokratų, 7 žydų, 3 lenkų, 1 vokiečių ir 2 nepartiniai. Charakteringa, kad tautininkai nepravedė nei vieno atstovo. (bus daugiau)

